

" Dünya emperyalizminin Polonya'da birkaç haftadır olup bitenlere nasıl tepke gösterdiği irdelendiğinde, ~~oysa, birbirinden ayrılan en~~

birbirinden ayrı en az iki ~~d~~ dönem görülüyor. Birinci dönem, olağanüstü durum ilanından hemen sonraki şaşkınlık dönemidir. Batılı yöneticiler ve propogandacılar, olayların nasıl gelişeceği konusunda ~~ateşli~~ ^{heyecanlı} tablolar çizmeğe giriştiler: yönetim kimin elinde kalacaktı, silahlı ~~kuvvet~~ güvenlik güçlerine dayanan ~~kuvvet~~ ^{yönetimde} mi, yoksa karşı-devrimci ögelerde mi? Bu nedenle de, Batılıların gösterdikleri ilk tepkiler çok ihtiyatlı oldu. Hatta kimileri, Polonya olaylarının Polonya'nın kendi iç işi olduğunu, ve kimsenin buna karışmaya hakkı olmadığını bile açıkladılar.

Ama, karşı-devrimin fiyaskoya uğradığı ve ~~xxxxxxx~~ sosyalizm düşmanı güçlerin o kadar niyetlendikleri, ^{Polonya'da} bir iç savaş çıkartma planlarını

suya düştüğü anlaşılınca, batının propagandası ağız değiştirdi.

Polonya düşmanı ve anti-sovyet kampanyayı körüklemeye başladı.

Bu kampanyada kullanılan ana görüşler nelerdir? Batının kampanyasına göre, Polonya ordusu mekçilerin üstüne saldırmıştır, fabrikalara el koymaktadır, yığinsal saldırılara girişilmiştir, düzinelerce, hatta yüzlerce kişi öldürülmüştür, vesaire, vesaire...

Herşeyden önce şunu söyleyelim ki, halen Polonya'da yaklaşık 5000 kişi gözetimdedir (x ve Batının iddia ettiği gibi tutuklu ~~muht~~ değildir). Pekiyi, bu sayı az mı yoksa çok mu? Benim kanımca, anarşinin, karşı-devrimin ve yönetim düşmanı eylemlerin gemi böylesine

gözüdünmüş bir biçimde azıya aldıkları bir ortamda, bu hiç de büyük bir sayı değildir. Üstelik de, gızaltına alınanların pek çoğu, Polonya anayasasına ve yasalarına saygı göstereceklerine ~~güranxax~~ söz vermişti. sonra -düşünün ki onlardan yalnız bu istenmiştir- serbest bırakılmışlar, evlerine yollanmışlardır.

Silah mullanımına gelince: bu yalnız tek tek durumlarda olmuştur ve hiçbir durumda ilk silah kullanan ordu ya da öteki silahlı güvenlik güçleri olamamıştır. Yalnız ve yalnız, ordu mensuplarının yaşamı açığa tehlikede olduğu durumlarda zokunlu bir tepki olarak ateş edilmiştir. Ve sözü edilen kurbanların sayısı da, onu aşmamaktadır. Kuşkusuz bazı insanların yaşmalırını yitirmeleri çok üzücü birşeydir. Zaten Polon-

ya yönetimi de durumu başka türlü değerlendirmiyor. Ama, karşı-devrimcilerin tarafındaki teröristlerin açık provokasyonları olmasaydı, bir tek ölüye bile gerek kalmayacak, bir tek ölü bile olmayacaktı.

Buna bağlı olarak, acıklı bir kıyaslama yapmak istiyorum. Miami'de ya da Birleşik Amerika'nın başka kentlerinde çatışmalar olduğunda, oradaki ulusal muhafızlar ya da polis düzinelerce insanı öldürüyor. Kuzey İrlanda'da ve öteki Batı ülkelerinde hiçbir kabehati olmayanların kanının döküldüğü unutuluyor, onbinlerce ve onbinlerce askerin huzursuzlukları bastırmak amacıyla vurup kırmaları tam bir sessizlikle geçiştiriliyor.

Ama burada Polonya olaylarıyla bir paralellik kuramayız. Çünkü Polonya'daki olaylarla Batıdaki olaylar, yapıları gereği birbirlerinde tamamen farklıdır. Çünkü, Birleşik Amerika'da ya da İngiltere'de, göstericilere sokaklara döküldüklerinde, varolan düzeni yıkmayı ya da yürürlükteki anayasayı kaldırmayı söz konusu etmiyorlar. Bu sorunlar gelseydi, gündeme/~~gelmeye~~, kuşkusuz yöneticilerin yanıtı çok daha insafsız olurdu.

Polonya'daki karşı-devrim ise yalnız varolan düzeni yıkmayı ve Anayasayı yeniden gözden geçirmeyi amaçlamıyordu. Bu hareket aynı zamanda kendi işine gelmeyen onbinlerce insanı fizik olarak ortadan kaldırmayı da amaçlıyordu. Eğer Polonya yönetimi, anayasal hakkı olarak olağanüstü durum ilan etmese ve bunu uygulamasaydı, şimdi vah-

şı bir şekilde kan döküldüğüne tanık olacaktık. Şu geçtiğimiz 15 ay içersinde kaosun her bir Plonya ailesini nasıl temelden sarsatığını izledik. Karşı-~~devrim~~ , halka besin ve diğer temel gereksinim malla-
rını ~~sağlatıyordu~~ düzenini bozmak, Polonya'da evlerin ısıtılması nı engellemk için elinden gelen herşeyi yaptı.

Şu olgulara bir bakalım: grevler ve sabotajlarla üretim gerile-
tildi. Bu gerileme o düzeye düştü ki, Polonya , kendi sanayisinin nor-
may çalışması için gerekli olan yarı-mamulleri ve yapım araçlarını
satın almak için gerekli paradan yoksun kalmıştı. Çünkü, bu ülkede

geçtiğimiz on yılda kurulan fabrikaların çoğu, Batılı firmalarla
~~birlikte~~ iybirliğine dayanarak çalışıyor. Halkın temel gereksinim
mallarından pek çoğunu satın alma olanağı da Polonya

mallarından pek çoğunu satın alma olanağı da Polonya'nın elinden
aldı. Ve son olarak, bu ülke, eskiden kapitalist ülkelerden ödünç
almış olduğu paraları da geriye ödeyemez duruma düştü.

Bitün bunlar, ne kadar isteseler de, Batı'da hiç kimsenin karşı
çıkamayaacağı olgulardır. Batı propagandası, hiçbir işine yaramadıklar
için bu gerçekleri bir kenara atıp geçiyor. Ama Batı propagandasını
salıncılarında kullanacağı birşeye de ihtiyacı var. İşte bu nedenle,
gerçeklere aykırı da olsa, Polonya ordusunun bütün halkın mülkiyetine,
örneğin fabrikalara el koyduğunu söylüyor. Oysa Polonya ordusu fab-
rikaları ve işletmeleri kendi malı edinmiyor, çünkü böyle bir
ihtiyacı yok.

Şimdi ise, Askersel Ulusal Selamet Konseyi'nin, bu fabrikaların normal çalışmalarını ^{birer} ve/erk savaşımlarını yuvası olmaktan çıkmalarını amaçlayan çabaları ~~xxxxx~~ elle tutulur ürünlerini veriyor. Bu/ise, da Polonya Halk Cumhuriyetini, sosyalist ülkeler topluluğunun yüreğinde emperyalizmin bir köprübaşı durumuna getirmeye isteyenlerin hırslarından dişlerini gıcırdatma arına yol açıyor.

Batının Polonya'daki karşı-devrime sağladığı moral desteğinden bunları söylemekle yetinelim. ^{bir de,} Ama, emperyalizmin bu ülkenin işlerine doğrudan karıştığını kanıtlayan bir sürü kanıt ~~da~~ var. Radyo yayınları sürekli Polonya halkını etkilemeye çalışıyor, gençliği devlet organlarına karşı disiplinli kışkırtıyor. Bunların yanı sıra,

çeşitli kanallardan "Bağımsız Polonya Konfederasyonu"na, ~~xxxxxx~~ KOS/KOR adlı örgütlere, Solidarnos yönetimine para, donatım yollandı, akıl öğretildi. Böylece onların ~~xxxxxx~~ yönetim düşmanı eylemlerini yürütmele ri sağlandı. Hatta iş/xxxxxx kadar vardı ki, Polonya Halk Cumhuriyetindeki iki Amerikan konsoloslüğündeki radyo vericileri ~~xxxxxx~~ Polonya'daki karşı-devrimcilere akıl öğretmekte kullanıldı.

Ama Batı propagandası böyle şeyler ~~xxxxxx~~ de üstünde durmuyor. Buna karşılık Batı, Polonya yönetiminin ülkede düzenin yeniden sağlanması için aldığı önlemleri konusunda çabası basıyor: Sovyetler Birliğinin Polonya'nın sözüne işlerine karıştığını söylüyor.

Bu, alışıl gelmiş tablodur. Bu tablonun içine, ^{sadece,} Amerikan propagandasının ve Amerikanın resmi temsilcilerinin ~~xxxxxxx~~ öteki ülkelere karşı kullandıkları , o sırada moda olan ~~xxxxx~~ görüşler serpiştirilmiştir. Örneğin bu şekilde Küba, Afrika'da ya da dünyanın başka bölgelerinde Sovyetler Birliğinin hesabına eylem yapmakla suçlanmıştır. Şimdi de sıra Polonya'dadır. Polonya olaylarının suçu Sovyetler Birliğinin sırtına yakılacaktır. Eğer Sovyetler Birliği Polonya'nın işlerine herhangi bir şekilde "karıştırsa", bu olsa olsa , Polonya'ya hammadde ve petrol yollamak, halka yiyecek maddeleri sağlanmasındaki güçlüklerin üstesinden gelinmesi için yardımcı olmak biçiminde bir "karışmadır". Sovyet petrolü, sovyet doğal gazı olmasaydı, Polonya ekonomisi iki günde tamamen dururdu. Polonya'daki evlerde ışık yanmaz, ve Polonya-

lılar bu kışın ortasında donu kalırlardı. Böylesi bir "karışma", yani yardım ABD tarafından gelseydi, Polonya yönetimi bunu/^{kuşkusuz} ancak selamlardı.

Ama, Birleşik Amerika ~~ix~~ olaylara nasıl cevap verdi? Polonya'yla yiyecek maddesi vermek ve bazı yemlerin alınması için gerekli krediyi sağlamak için yapılan görüşmeleri durdurdular. Ve bu koşullarda Polonya'ya yiyecek maddesi vermenin Polonya yönetimine yardım anlamına geleceğini açıkladılar. Bu açıklama, Birleşik Amerika'nın normal diplomatik ilişkileri olduğu bir devlete karşı yapıldı. Bu davranışları açıklamak için insan "baştan aşağı zorbalık"tan başka söz bulamıyor.